

Oponentní posudek diplomového projektu Lindy Vránové

Jako oponent jsem byl osloven v závěrečné fázi diplomového projektu a budu jej proto hodnotit na základě materiálů, které mi byly předloženy.

Zadání zní „Kolekce porcelánových svítidel založená na prosvícení materiálu“. Toto relativně obecné zadání se na první pohled vyznačuje ambiciózní volbou materiálu, jehož technologické zvládnutí vyžaduje hluboké znalosti a zkušenosti, a je v pravém slova smyslu skutečným řemeslem. Zejména, klademe-li si již od začátku podmínku průsvitnosti. Není proto divu, že záhy po stručném přehledu o historii a zpracování porcelánu Linda uvádí, že se rozhodla kontaktovat firmy a odborníky, kteří se touto rodinou materiálů zabývají v kontextu moderních technologií a funkčních aplikací v průmyslu. Tento postup považuji za správný, neboť vyústil v propojení s firmou Kerafol, čímž si Linda zajistila zdroj informací o současné pozici keramických materiálů v moderním průmyslu. Následně tento krok vedl i k volbě materiálu Keraflex disponujícím požadovanou vlastností průsvitnosti.

Na stránkách výrobce jsem rychle našel informace o tomto materiálu. Je zajímavou syntézou výhod průmyslově vyráběného 2D materiálu, který lze před vypálením tvarovat, a vlastností zcela unikátních pro keramické materiály, jako je například možnost glazování. V dalších fázích projektu bych tedy očekával rozsáhlou část věnující se vývoji koncepce, tvarových studií a samozřejmě experimentu, který považuji za nezbytný obzvláště, je-li téma projektu udáno inovativním materiálem. Ačkoli tyto fáze proběhly a projekt je obsahuje, nemohu než projevit údiv nad jejich stručností. Vzhledem k tomu se mohu pouze domnívat, co vedlo k finálnímu řešení kolekce.

To je z estetického hlediska v pořádku. Linda pracuje s překrýváním translucenčních disků, čímž správně adresuje zadanou problematiku průsvitnosti. Volba jednoduchého geometrického prvku a jeho skladba ve výsledném dekorativním obrazci využívá základních principů geometrie stejně prapůvodních, jako keramická hmota, vzdálený předek zvoleného materiálu. Výsledné objekty jsou však současné, esteticky jednoduché a klidné. Linda se ve formálním řešení kolekce zbavila třetího rozměru. Předpokládám, že k tomu byl důvod a volba LED technologie jako plošného zdroje světla je proto správná.

V závěru projektu mi chybí rozvaha nad technickým řešením sériové výroby a s ní spojeným marketingem či distribucí. Možná obecněji, rozvaha nad budoucností této kolekce a jak ji přeměnit v realitu. Ačkoli řešení těchto otázek není v zadání podmíněno, adresovat je by mělo být v oboru průmyslového designu samozřejmostí. To je možná důvod, proč na mě projekt působí, že vznikl cestou nejmenšího odporu, izolovaně a poněkud bez kontextu. Nicméně zadání bylo úspěšně splněno a projekt Lindy Vránové doporučuji k obhajobě. Hodnotil bych jej jako dostatečný, známkou E.

V Praze dne 14.6.2015

MgA. Petr Duba